

JESTER ȘI

TORTUL DE CIOCOLATĂ

(text și desene de Valentin Cristescu)

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

De ziua lui Împăratul îi pregăti lui Jester o surpriză: un tort mare de ciocolată și o serbare cu focuri de artificii.

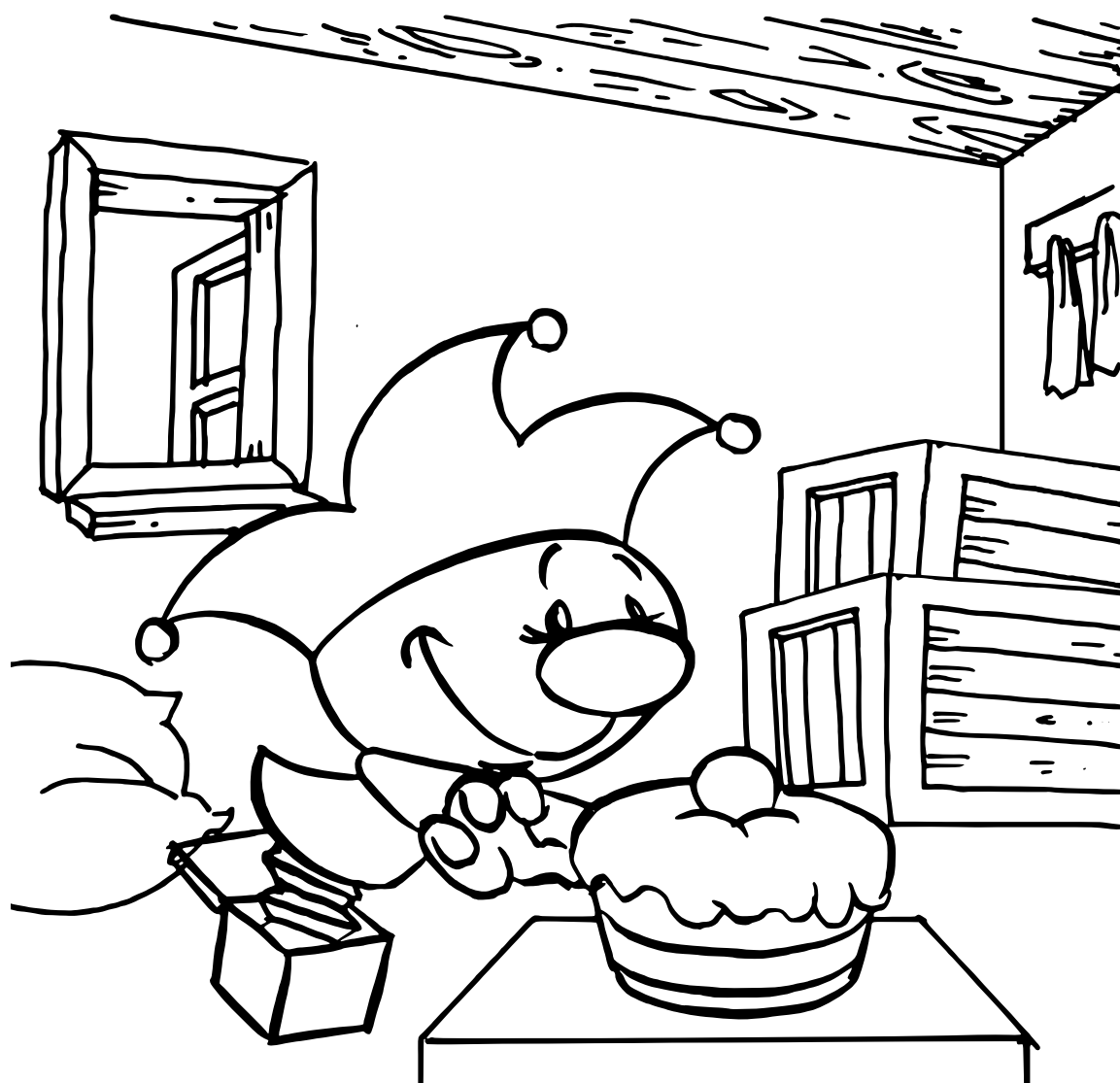
-Aș vrea să văd artificiile și tortul înainte de serbare, se rugă Jester.

-Artificiile nu le poți vedea, pentru că odată aprinse zboară în înaltul cerului și nu se mai întorc. Tortul însă ți-l pot arăta.

-Vai, ce tort frumos! exclamă Jester. Pot să gust?

-Nu, nici un pic, îi interzise Împăratul, n-ai mâncat încă de prânz. Te rog să duci tortul la bucătărie, să nu se strice. Altfel îl vom arunca la coș.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.blogspot.com>

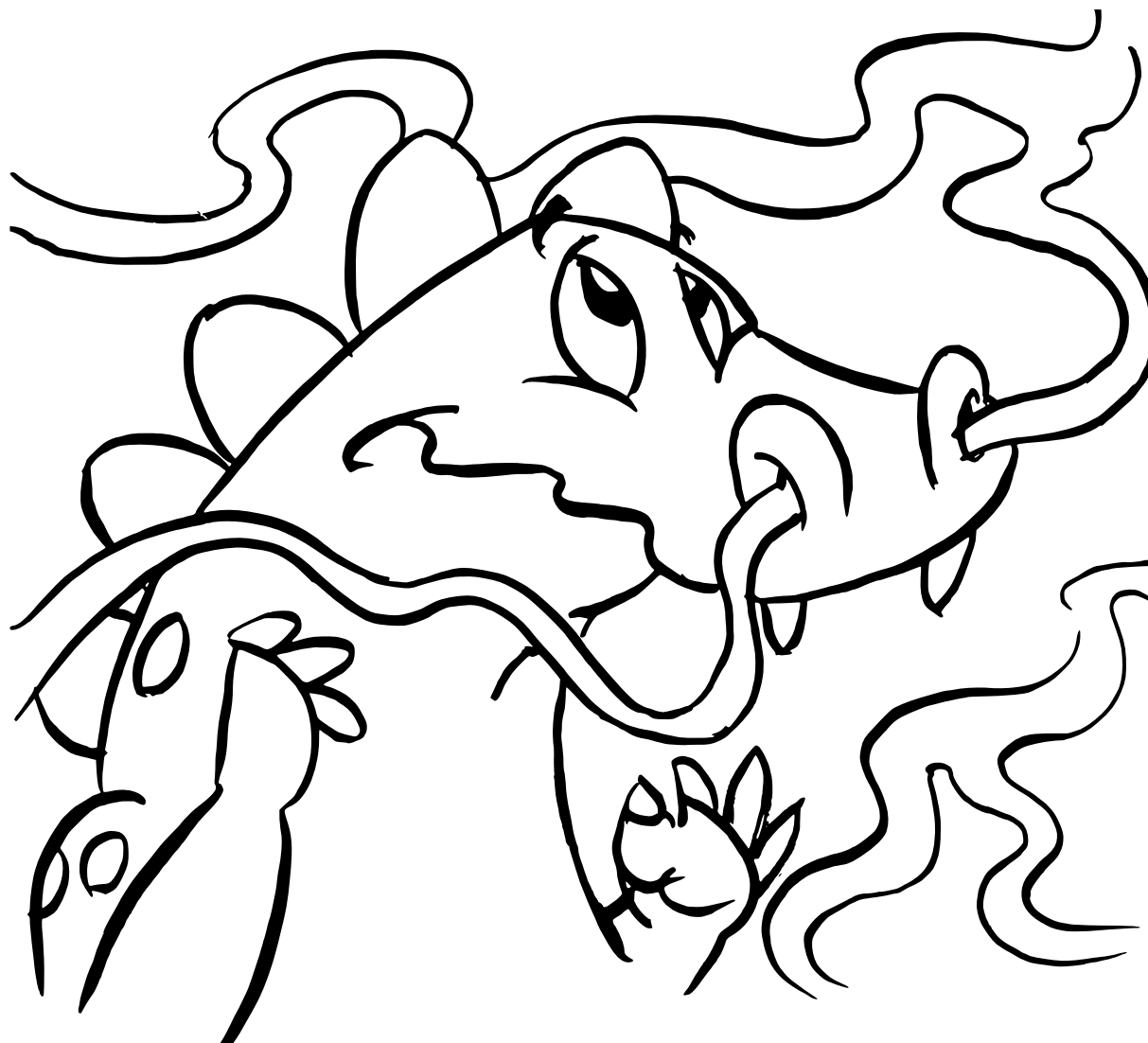
Jester luă tortul și-o porni spre bucătărie.

-Vai, chiar la bucătărie? gândi el. Dacă mi-l mănâncă bucatarul? Sau dacă scapă lingura de tocană pe el? Trebuie să-l duc în altă parte.

Și Jester se îndreptă spre magazia castelului. Aici erau închise provizii de tot felul: saci cu făină, grâu și zahăr, butoaie cu suc, lăzi cu pere, mere, gutui și alte asemenea lucruri minunate.

-Am să las tortul în magazie, spuse Jester. E răcoare și nu se strică.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

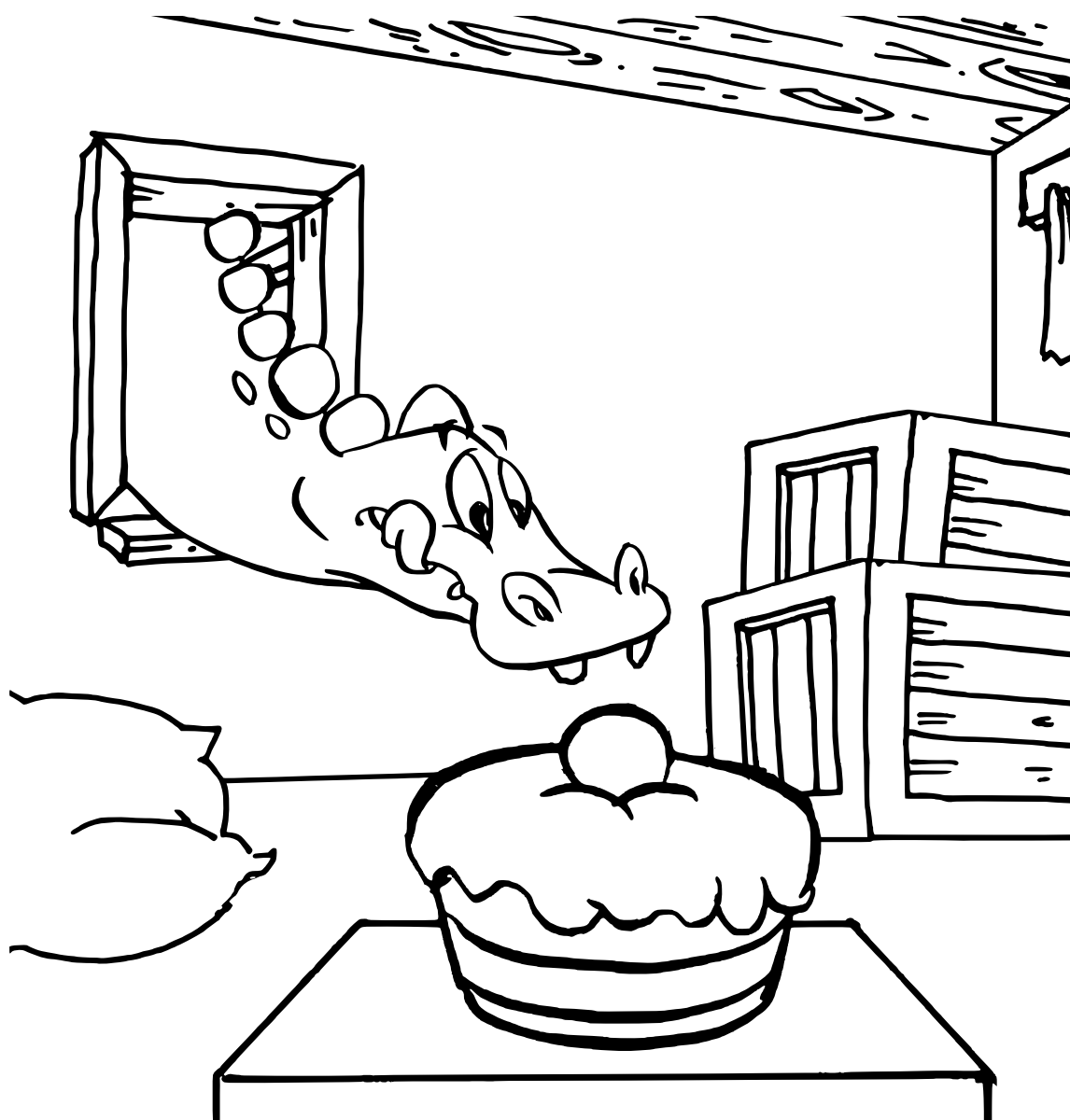

Însă în împărăție mai locuia și un balaur. Era Balaurul cel Rău. Și nu era doar rău, ci și lacom. Iubea dulcurile. Ar fi mâncat toată ziua bomboane, halviță, prăjituri cu nuci și miere. Cât despre ciocolată și mai ales torturi de ciocolată ce să mai vorbim! Și cum dinspre magazie bătea un vânticel de iunie, balaurului îi veni pe la nas aromă de ciocolată.

-Mmm, zise el, la palat au făcut tort de ciocolată. Vreau și eu o bucățică.

Și porni spre castel, urmând dâra aromată.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.blogspot.com>

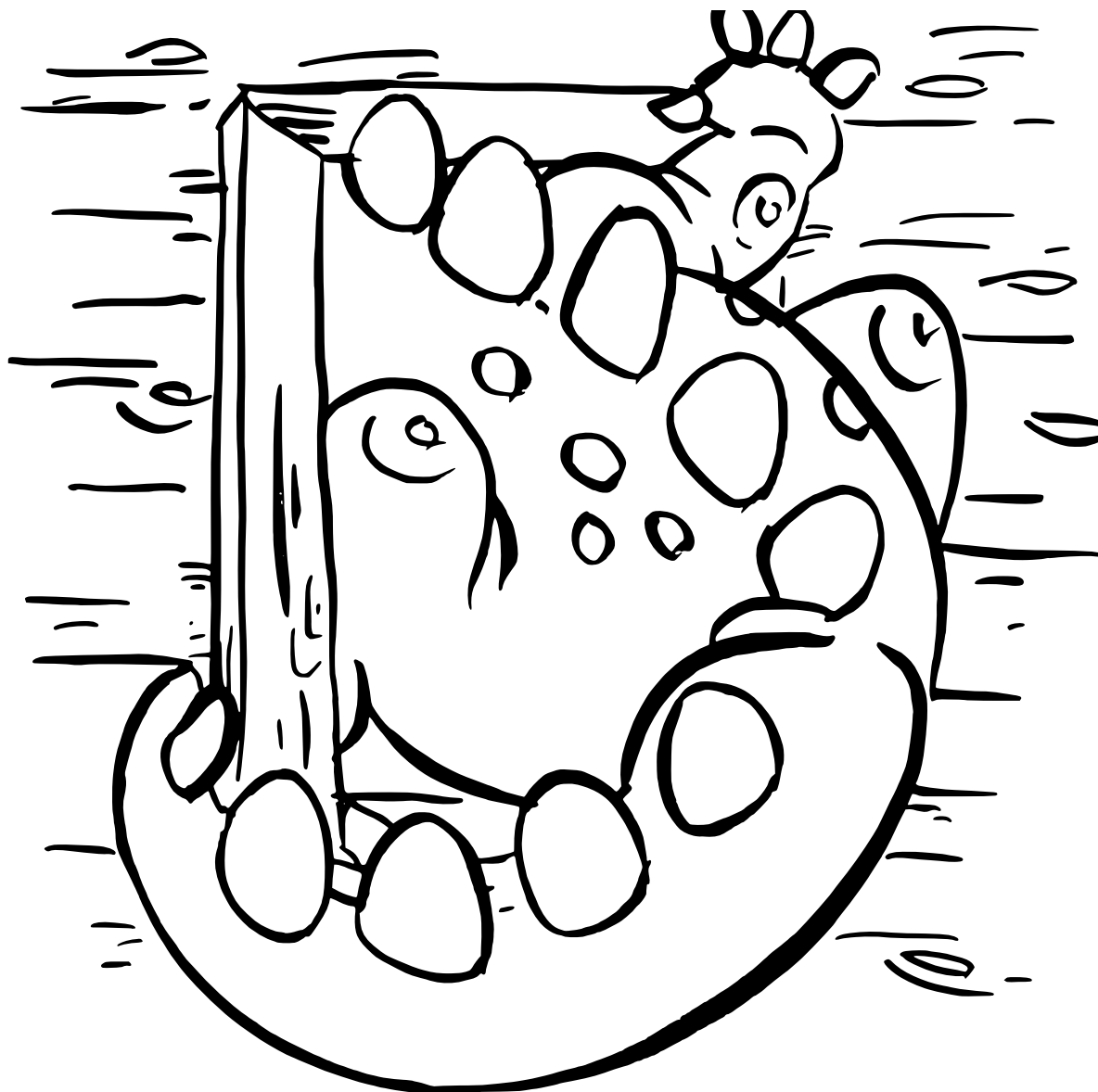
Urmând mirosul îmbietor, Balaurul ajunsese în fața magaziei. Găsi ușa încuiată. Căută disperat o intrare, și descoperi un gemuleț deschis. Era însă un gemuleț foarte strâmt. Încercă să se strecoare, însă nu izbuti decât să-și vâre capul.

-Iată și tortul, zise el cu mulțumire. E foarte aproape, numai că n-am cu ce să-l apuc.

Și tot frământându-se îi veni o idee:

-Am să-ncerc să mă strecor cu spatele.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

Zis și făcut. Balaurul își strecură mai întâi coada, pe urmă încercă să-și îndese spatele, picioarele și mâinile. Era greu, pentru că balaurul era foarte gras. Era atât de gras încât rămase înțepenit.

-Vai mie, țipă el. Am rămas prizonier în gemulețul ăsta! Ce mă fac? O să mor de foame și de sete, în timp ce acolo se află cel mai gustos tort din lume.

Și începu să dea din mâini, să-și vânture coada și să izbească în fereastră cu picioarele. Puțin câte puțin trupul începu să-i alunece. Începu să împingă din ce în ce mai tare, pâna când... buf, căzu ca o cărămidă în mijlocul odăii.

Descarcă povești de pe povestealujester.blogspot.com și povestealujester.wordpress.com

Însă dedesubtul ferestrei se afla un sac mare, plin cu piper măcinat. Sacul se rupse și aruncă în aer valuri de piper.

Balaurul nostru simți cum îl gâdila nasul. Îl gâdila atât de tare încât îi veni să strănute.

-Uf, gemu el. Îmi vine să strănut. Da, da... chiar acum o să strănut. Numai că...
N-AM VOIE SĂ STRĂNUT!!!

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

Nu vă mirați, e adevărat. Balaurii n-au voie să strănute. Un balaur scoate foc pe nări, și din cauza asta se ferește de strănut. Dacă totuși îi apucă se retrag într-un colț și își freacă năsurile. Sau dansează. Sau cântă. Ori beau un pahar cu suc. Fac orice ca să scape de strănut.

Însă Balaurul nostru nu mai avea timp să se gândească. Norii de piper erau atât de mari încât era foarte greu să te ferești din calea lor.

Așa că Balaurul își umflă nările și începu: "HAAP..."

Descarcă povești de pe povestealuijester.blogspot.com și povestealuijester.wordpress.com

- "...CIU!"

Și balaurul nostru scoase flăcări pe nas. Atât de puternice erau flăcările încât îl aruncară pe Balaur prin tavanul magaziei.

-Ia te uită, spuse Jester, au început artificiile!

-Nu sunt artificii, îi răspunse Împăratul. E Balaurul. Dar ce caută Balaurul în magazie? Ah, Jester, ai ascuns tortul și Balaurul a venit după miros.

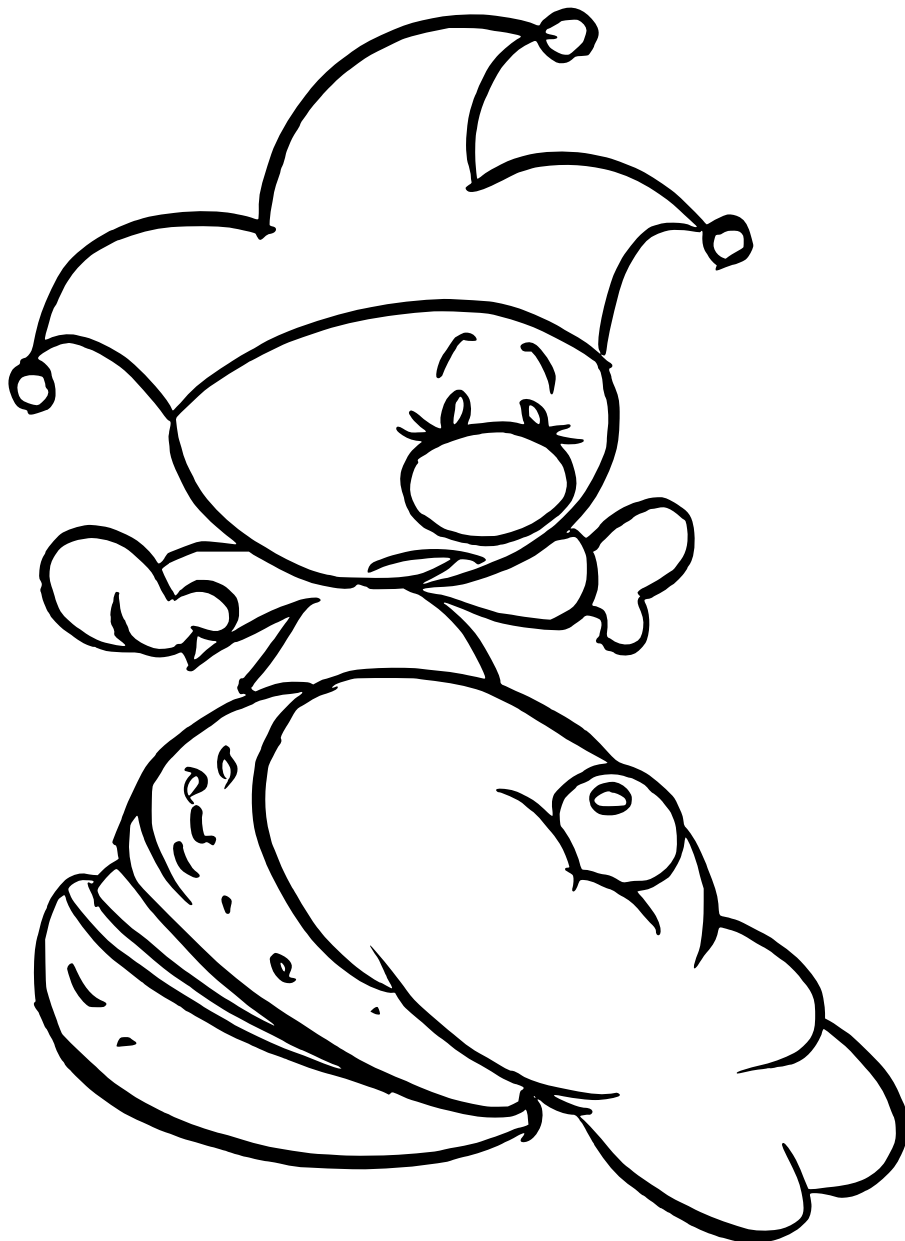
Jester lăsă capul în jos, spășit.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

Și tortul? Ei bine, peste tort au căzut bucăți de tavan, piper și așchii de lemn. N-a mai fost bun de nimic. Jester a mâncat în schimb clătite cu sirop de afine și plăcintă cu brânză.

Și s-a învățat ca de-acum înainte să asculte. A devenit atât de cuminte încât Împăratul i-a dat și o decorație.

Așa se termină povestea noastră, despre Jester și tortul cel de ciocolată.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.blogspot.com>